

Is het digitale gras groener over de grens?

Lessen uit het buitenland: digitalisering

Dory Reiling¹

Dit artikel geeft een paar sprekende voorbeelden van digitalisering in de rechtspraak in landen buiten Nederland. De eerste voorbeelden zijn digitaal ontworpen, dan een paar waarin digitaal werken de primaire werkwijze is, en vervolgens enkele waar de werkwijze gedeeltelijk gedigitaliseerd is. Hier en daar zijn ook nog een beetje kunstmatige intelligentie en een vleugje COVID-19 te ontdekken.² Daaruit vallen wat lessen te trekken: over het hoe van succes, over belemmeringen en over de manier van besturen van de digitalisering.³

Lessen uit het verleden

Leren van ervaring: van anderen kunnen we leren over hun successen en hun mislukkingen, maar in een andere context moet het misschien toch weer anders.⁴ We kunnen het allermeest leren van onze eigen mislukkingen en successen, maar daar gaat dit artikel niet over.⁵ Het gaat hier om lessen van het buitenland: successen, eyeopeners en ook wat observaties over besturing van digitalisering.

Digitaal ontworpen – digital by design

Eerst een paar voorbeelden van geslaagde digitalisering.

Civil Resolution Tribunal (CRT)

CRT, in British Columbia, Canada, is het bekendste voorbeeld van een digitaal gerecht. Toen de bestaande rechtspraak niet in staat bleek om voldoende te moderniseren heeft de minister van Justitie het initiatief genomen voor CRT als een nieuw gerecht. Het CRT was eerst alleen bevoegd voor

¹ Met dank aan Francesco Contini en Marc van Opijnen voor hun kritische lezing, en Alexandra Tsvetkova voor haar hulp bij het verzamelen van materiaal.

² Meer over COVID-19 en de rechtspraak in Marco Fabri, Daniel Kettiger, Andreas Lienhard, Anne Sanders & Anne Wallace, 'The COVID-19 crisis - Lessons for the Courts', *International Journal for Court Administration*, 2021/2.

³ Terwijl ik dit artikel schrijf luister ik naar de livestream van presentaties op de tweejaarlijkse Court Technology Conference (CTC) in Columbus, Ohio in de Verenigde Staten. Ik heb daar de afgelopen twintig jaar meegewerkt en heel veel geleerd. Maar nu kom je zelfs met twee keer Pfizer de Verenigde Staten nog niet in.

⁴ European Commission for the Efficiency of Justice (CEPEJ), 'Guidelines on how to drive change towards Cyberjustice' 2016, rm.coe.int/16807482de.

⁵ Froukje van den Borne, Luca Cox, Youri Cremers, Daan Groenewoud, Sven Schaghen & Tom Stijns, *Het stopzetten van KEI-Civiel nader bezien*, Den Haag: Boom Juridisch 2021. En Dory Reiling, 'Lessen leren uit KEI', *Open Recht* 2018, afl. 5-6.

woninggeschillen, maar later stap voor stap ook voor andere kwesties zoals verkeersschade. Het is ontworpen in nauwe samenwerking met gebruikers. Zij mochten meepraten over wat er moest kunnen, en ook over wat ze een redelijk tarief vonden. CRT werkt helemaal digitaal. De gebruiker vindt eerst een portaal met informatie en hulp om het juiste pad te kiezen, de zogenaamde Solution Explorer. Deze wordt voortdurend bijgehouden met nieuwe informatie, nu nog door de staf, maar er zijn plannen om hier ook kunstmatige intelligentie voor te gaan gebruiken.⁶

Een les uit CRT: als de rechtspraak zelf niet snel genoeg voldoende digitaliseert, kan de regering besluiten tot een digitale nieuwe rechtsgang. CRT is een echt gerecht. Het is ontworpen als digitale rechtsgang, en dus geen aanpassing van bestaande rechtspraakprocessen. In de COVID-19-pandemie werkte CRT gewoon door.

Money Claim Online (MCOL)

In MCOL kan iedereen die in Engeland of Wales woont een geldvordering tot £ 100.000 digitaal indienen. De verwerende partij kan digitaal verweer voeren. In het Verenigd Koninkrijk hadden de banken, de energieleveranciers en andere grote eisende partijen graag een digitale manier om al die kleine vorderingen te kunnen indienen bij de rechtspraak. Speciaal voor die digitaal ingediende geldvorderingen is het Northampton County Court ingericht. Voor een zitting wordt de zaak verwezen naar het *county court* dat relatief bevoegd is. MCOL is stap voor stap opgebouwd. Konden de grootgebruikers eerst alleen hun data aanleveren op een cd, sinds 2002 kan iedereen een vordering indienen via de website. Het systeem stuurde de kennisgeving eerst nog per post, en ook verweer voeren ging op papier. Sinds 2013 kan verweer voeren digitaal. MCOL werd snel heel populair. Een onbedoeld effect: MCOL is heel populair bij zzp'ers en kleine bedrijfjes. Ze kunnen in MCOL hun vorderingen indienen als onderdeel van de administratie, 's avonds na het werk. Ze hoeven niet langer persoonlijk hun vordering te komen indienen voordat om 4 uur 's middags de griffie sluit.⁷ De les: MCOL is ontworpen om digitaal één ding goed te doen, en dat maakt het effectief. Ook MCOL werkt in de COVID-pandemie gewoon door.

Online Dispute Resolution bij gerechten in de Verenigde Staten

In de Verenigde Staten hebben veel gerechten te kampen met grote achterstanden. Steeds meer mensen hebben geen rechtsbijstand, en de griffie heeft er veel werk aan om dit in goede banen te leiden. In verschillende staten wordt nu geëxperimenteerd met een digitaal voortraject, waarin partijen geholpen worden om voor hun probleem een adequate oplossing te vinden, en eventueel hun geschil minnelijk op te lossen. Zo'n digitaal voortraject heet daar *Online Dispute Resolution (ODR)*.⁸ Het Supreme Court van de staat Utah – Utah werkt samen met CRT – begon in 2018 een pilot met ODR. Uit de evaluatie, in 2020, blijkt dat de doorlooptijd van de zaken korter is geworden. Maar het aantal verstekken is niet afgenomen en ook het aantal schikkingen is niet gegroeid. Daarom zijn er

⁶ Je kunt de Solution Explorer zelf proberen, want die is vrij toegankelijk: civilresolutionbc.ca.

⁷ www.moneyclaim.gov.uk.

⁸ Niet te verwarren met zelfstandige online dispute resolution platforms.

aanbevelingen om de website gebruikersvriendelijker te maken: beter vindbaar, begrijpelijk voor de gebruiker, toegankelijke en begrijpelijke informatie over hoe de ODR werkt, lijkend op andere websites die de mensen in het dagelijks leven gebruiken. Toen gerechten in de COVID-19-pandemie hun deuren sloten werd digitale rechtspraak nog belangrijker, en de verwachting is dat digitale rechtspraak zal blijven.^{9,10}

Lessen: 1) Het Supreme Court (in dit geval van de staat Utah) is hier verantwoordelijk voor de kwaliteit van de rechtspraak en neemt het initiatief voor innovatie. 2) Toegang tot het recht werkt alleen als de gebruiker krijgt wat nodig is en begrijpt wat te doen.

Demandeur Justice

Er komen steeds meer zelfstandige platforms (los van de overheid of de rechtspraak) voor juridische dienstverlening en om mensen te helpen met toegang tot de rechter. Demandeur Justice (DJ; je recht vragen) is een Frans voorbeeld van een portaal waar mensen hun geschil kunnen regelen met een wederpartij, of als dat niet lukt een zaak aanhangig maken bij de Tribunal d'Instance voor kleine geldvorderingen of de Conseil de Prud'hommes voor arbeidsgeschillen. Bij beide instanties kan zonder advocaat geprocedeerd worden. Het bestaat uit een vraag-en-antwoordgedeelte en het genereert juridische documenten zoals een ingebrekestelling, en stuurt die aan de wederpartij. Dan is er gelegenheid om de zaak te regelen. Heeft de wederpartij na acht dagen nog niet gereageerd, dan kan DJ een zaak indienen bij de bevoegde instantie. DJ is door de Franse advocatuur bijna kapot geprocedeerd omdat ze onbevoegd rechtsbijstand zouden verlenen. En dat terwijl de gebruikers van DJ helemaal geen potentiële cliëntèle van de advocatuur zijn. In de strafzaak is DJ tot in hoogste instantie vrijgesproken, maar daarna begonnen er civiele procedures.¹¹ De inkomsten van DJ gingen op aan hun eigen rechtsbijstand, en konden niet in DJ geïnvesteerd worden.

Lessen: 1) De toegang tot het recht verbeteren gaat niet vanzelf. 2) Beroepsorganisaties kunnen hun – vermeende – belang bij de bestaande toestand verdedigen.

Digitaal als standaard - digital by default

Bij de koplopers in rechtspraak-IT in Europa, bijvoorbeeld Portugal en Letland, is digitaal werken de standaard.¹² Digitaal werken als standaard betekent digitaal indienen, digitaal *case management* en digitale dossiers. Daarvoor zijn veranderingen in de organisatie, het management en het sociale beleid noodzakelijk. Portugal heeft bijvoorbeeld de griffie-organisatie veranderd en gebruikte daarbij onder meer de Japanse Kaizen-methode. Deze methode wordt ook gebruikt in Singapore. Kaizen laat

⁹ P. Hannaford-Agor, K. Genthon, S. Mitchell & D. Mathew, *Impact of the Utah Online Dispute Resolution (ODR) Pilot Program*, Williamsburg: National Center for State Courts 2020.

¹⁰ S. Butler, S. Mauet, C. Griffin & M. Pish, *The Utah Online Dispute Resolution Platform: A Usability Evaluation and Report*, Phoenix: University of Arizona Innovation for Justice Program 2020.

¹¹ www.demandeurjustice.com.

¹² De Europese voorbeelden zijn ontleend aan een nog niet gepubliceerd rapport van de Raad van Europa, en aan European Commission for the Efficiency of Justice (CEPEJ), *Database on information and communication technology in judiciary*, 2020.

de medewerkers verbeteringen in het werkproces voorstellen. Projecten voor digitaal indienen in Italië en bij het Gerechtshof van de Europese Unie (CJEU) namen beide ongeveer vijftien jaar in beslag, van het initiatief tot aan verplichtstelling van digitaal indienen. Er was veel tijd nodig om te experimenteren en de systemen en de processen aan te passen op de nieuwe werkwijzen.¹³

Les: digitalisering is niet alleen technologie invoeren, maar ook aanpassingen in de organisatie die veel tijd nemen, en waarbij gebruikers heel belangrijk zijn.

Digitaal, maar nog niet helemaal

Nog lang niet alles is digitaal. Digitaal indienen (*e-filing*) door advocaten is nu in de Verenigde Staten wel gemeengoed. Een IT-bedrijf liet tijdens de laatste Court Technology Conference zien hoe ze voor een paar gerechten in de Verenigde Staten het ontvangen, accepteren en registreren van digitaal ingediende documenten hadden geautomatiseerd. De meeste zaaksinformatie zit nog steeds in tekstdocumenten, al of niet gescand. Om er digitaal mee te kunnen werken moet die informatie nog steeds opnieuw ingevoerd worden. Praktisch alle landen in Europa werken ook nog wel met papieren dossiers, soms omdat de wet nog het papier als het origineel beschouwt en soms omdat de rechters dat willen.

Les: documenten, als tekst of zelfs op papier, zijn nog geen digitale informatie.

Digitaal werken: meten is weten

Een groot voordeel van digitaal werken is de informatie die beschikbaar is over de werkprocessen en de voortgang van zaken. Digitale informatie biedt meer overzicht op zaken in de keten en op de eigen werkzaamheden. Rechters in Estland zijn blij dat ze zo de controle over hun processen hebben.^{14,15}

In Portugal logt het systeem alle processen om er informatie, indicatoren en statistieken mee te kunnen genereren. In Slovenië genereert het systeem automatisch statistieken, en publiceert ze op het internet, onder verantwoordelijkheid van het Supreme Court.

De werklast van gerechten en rechters meten, dat kan in Europa iedereen nu wel. Sommige landen, zoals Oostenrijk, kunnen ook gerechten vergelijken.

En wie kan er al analyses en voorspellingen uitvoeren met de aanwezige data? Er wordt her en der gewerkt aan – min of meer – geautomatiseerd uitspraken anonimiseren, maar het is nog nergens helemaal gelukt. Waar uitspraken gepubliceerd worden is dat doorgaans alleen van de hoogste rechter, of hooguit ook nog van de appelgerechten. Sommige landen, bijvoorbeeld Oostenrijk, Bulgarije, Letland en Slovenië (en natuurlijk Nederland), gebruiken voor gepubliceerde uitspraken de ECLI, de European Case Law Identifier. Voorbeelden van het publiceren van alle uitspraken zijn er nog

¹³ Dory Reiling & Francesco Contini, 'E-justice platforms: challenges for judicial governance', nog te publiceren.

¹⁴ C. de Blok, A. Seepma, I. Roukema, D.P. van Donk, B. Keulen & R. Otte, *Digitalisering in strafrechtketens*, Groningen: Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum 2014.

¹⁵ Misschien zou de ellende met de kinderopvangtoeslag eerder naar boven zijn gekomen met meer overzicht over de zaken bij de rechtspraak.

niet, al komen Portugal en een paar landen in Oost-Europa er dichtbij.¹⁶

Les: voor meer consistentie en om de rechtspraak te kunnen verbeteren is digitale informatie onontbeerlijk.

Kunstmatige intelligentie – proven technology?

Zijn er al voorbeelden van kunstmatige intelligentie (AI) die haar nut in de rechtspraak heeft bewezen?¹⁷ Patroonherkenning in tekstdocumenten en dossiers kan van nut zijn, bijvoorbeeld bij het sorteren van grote hoeveelheden zaken, of in complexe zaken die veel informatie bevatten. Het bekendste voorbeeld dat ik ken is e-Discovery. Dit is een door de rechtspraak erkende methode van stukkenonderzoek in de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk.¹⁸ In steeds meer zaken bevindt de informatie zich niet alleen in documenten, maar ook in e-mails en berichten. E-Discovery kan al die digitale informatie geautomatiseerd onderzoeken. E-Discovery maakt gebruik van machine-lerende AI. Partijen spreken af welke zoektermen en codering ze gebruiken, en de rechter beoordeelt de afspraak. De AI (een algoritme) wordt eerst getraind totdat het uit een grote hoeveelheid informatie met zekerheid de relevante onderdelen kan halen. De methode is sneller en nauwkeuriger dan handmatig dossieronderzoek. Voor echte digitale vernieuwing moet je nu in Azië zijn. In China vond ik een paar voorbeelden van digitalisering, bedoeld om consistentie en efficiency in de rechtspraak te verbeteren. In Shanghai en Hangzhou, de technology hubs van China, maken robots de processen-verbaal van de zittingen, nauwkeuriger dan menselijke griffiers. Met spraakherkenning en beeldverwerkingstechnologie halen ze belangrijke informatie uit zittingsverbalen en bewijsstukken en digitaliseren geluidsopnamen en oudere papieren zaakdossiers. De doorlooptijd is hierdoor verkort, want griffiers waren veel tijd kwijt met het transcriberen en corrigeren van zittingsopnamen. Om de consistentie en het vertrouwen in de Chinese rechtspraak te verbeteren is er het CourtzJudge-platform. Dat zoekt en vindt gelijksoortige zaken uit het verleden, wetsbepalingen en ook zaken van bepaalde advocaten. Zo hebben rechters minder tijd nodig om een zaak voor te bereiden en tot een oordeel te komen. CourtzJudge moet zorgen voor meer eerlijke rechtspraak, en minder verkeerde beslissingen en onterechte veroordelingen.^{19,20}

¹⁶ Marc van Opijnen, Ginevra Peruginelli, Eleni Kefali and Monica Palmirani, *On-line Publication of Court Decisions in the EU*, BO-ECLI 2017. Te vinden op www.bo-ecli.eu.

¹⁷ Dory Reiling, 'Courts and Artificial Intelligence', *International Journal for Court Administration* 2020, 11(2).

¹⁸ De eerste keer dat deze methode in een zaak als juridisch geldend werd erkend was *Anti-Monopoly, Inc. v. Hasbro, Inc.*, 1995 WL 649934 (S.D.N.Y., Nov. 3, 1995), door Andrew Peck, magistrate in het Southern District of New York. In *Da Silva Moore v. Publicis Groupe & MSL Group*, No. 11 Civ. 1279 (ALC) (AJP) (S.D.N.Y., Feb. 24, 2012) stelde Peck vast dat e-Discovery een aanvaardbare manier is om in toepasselijke zaken relevante digitale informatie te zoeken, in *Rio Tinto PLC v. Vale S.A., et al.*, 2015 WL 872294 (S.D.N.Y., Mar. 2, 2015) overwoog hij dat het inmiddels geldend recht is dat e-Discovery wordt toegestaan wanneer een partij erom vraagt, en ten slotte in *Hyles v. City of New York, et al.*, No. 10 Civ. 3119 (AT) (AJP) (S.D.N.Y., Aug. 1, 2016) overwoog hij dat e-Discovery weliswaar is toegestaan, maar dat hij een partij er niet toe gaat verplichten. In het Verenigd Koninkrijk: High Court of Justice Chancery Division, U.K. (2016). *Pyrrho Investments Ltd v. MWB Property Ltd* (2016) EWHC 256 (Ch).

¹⁹ Nu Wang, 'Black Box Justice', Robot Judges and AI-based Judgment Processes in China's Court System', 20 IEEE *International Symposium on Technology and Society (ISTAS 2020)*, 2020, p. 58-65.

²⁰ Changqing Shi, Tania Sourdin & Bin Li, 'The Smart Court – A New Pathway to Justice in China?', *International Journal for Court Administration* 2021/1.

Les: er zijn voorbeelden van bewezen AI, maar er zijn nog weinig voorbeelden van AI die zich in de rechtspraak heeft bewezen.

Gedeelde smart

Zo te zien zijn er nog maar weinig voorbeelden van geheel digitale rechtspraak. Veel projecten brengen niet de gehoopte voordelen, en sommige mislukken, gedeeltelijk of helemaal. Het is moeilijk om daar goede informatie over te krijgen, want mislukkingen toegeven, laat staan delen, doe je liever niet.

Het lijkt dat IT-projecten vooral mislukken omdat de IT niet werkt. Toch is dat niet het grootste probleem. IT ontwikkelen is ingewikkeld en onvoorspelbaar. Je weet pas of het werkt als het werkt, en hoe het echt moet gaan werken merk je pas in het gebruik. Overheidsprojecten in het algemeen hebben de neiging om technisch en financieel onbeheersbaar te worden omdat de ambities groot zijn en er te weinig controle is op de steeds toenemende complexiteit. De rechtspraak is ingericht om zaken te doen. De besturing is daarop ingericht, niet op innovatie. De aard van het werk is terugkijken, en niet vooruitkijken: terugkijken, en beslissen op basis van jurisprudentie. Het verleden is de norm. Dat maakt vooruitkijken naar innovatie lastig. Weerstand van de rechters tegen vernieuwing is ook een vrij algemeen verschijnsel. Rechters zijn soms bang dat de IT hun onafhankelijkheid in gevaar brengt. Dit zijn allemaal redenen waarom zoveel IT-projecten in de rechtspraak geheel of gedeeltelijk mislukken. De IT van vandaag stuurt het rechtspraakproces, van digitale indiening tot en met digitale openbaarmaking van de uitspraak. De IT wordt zo het primaire proces van de rechtspraak. Daarmee gaan IT en procesrecht samenvallen. En dan is de vraag wie bepaalt hoe de IT moet werken. Als de onafhankelijke rechtspraak zelf verantwoordelijk is voor de processen, en dus voor de IT die die processen stuurt, moet de rechtspraak dan niet ook zelf bepalen hoe de IT moet werken? En hoe moet dat dan?^{21,22}

#Hoe dan? Onafhankelijk, maar niet alleen

Hoe zorgt de rechtspraak voor een eerlijk proces met IT? Het bestuur van de rechtspraak moet daarop ingericht zijn.²³ Het besturen van rechtspraak is altijd ingewikkeld vanwege enerzijds rechterlijke onafhankelijkheid en anderzijds verantwoording over de middelen. Elk land heeft daar een eigen oplossing voor, meestal een ingewikkeld compromis over bevoegdheidsverdeling, stammend uit de papieren wereld. In landen waar de grondwet bepaalt dat de bewerktuiging van de rechtspraak de verantwoordelijkheid is van het ministerie van justitie, zoals in Italië, zal daar niet makkelijk iets aan te veranderen zijn. Er zijn landen waar het Supreme Court de rechtspraak als geheel, dus inclusief de toekomstvisie, de bewerktuiging en dus ook de IT, bestuurt: Slovenië, de Verenigde Staten en China.

Rechtspraak is deel van een informatieketen: er komt informatie de gerechten binnen van elders, en aan het eind van de procedure gaat er ook weer informatie ergens anders heen. IT in die keten ontwikkelen

²¹ D. Reiling, *Technology for Justice*, Leiden: Leiden University Press 2009.

²² Dory Reiling & Francesco Contini, 'E-justice platforms: challenges for judicial governance', nog te publiceren.

²³ Om misverstand te voorkomen: besturen is iets anders dan management. Management gaat over zorgen dat de bestaande functie goed vervuld kan worden. Besturen gaat over richting kiezen om te ontwikkelen voor de toekomst.

kan de rechtspraak dus niet alleen. Ook belangrijk: wat is het belangrijkste? In Oostenrijk, Frankrijk, Letland, Portugal en Slovenië baseren ze hun beslissingen over de volgorde van ontwikkelen en invoering op verschillende aspecten: wat is het meest waardevol voor de gebruikers, gaat het om zaken met een hoog volume of vormt de invoering een hoog risico? Bij het kiezen van nieuwe systemen is het van belang om te kiezen voor bestaande, werkende systemen en technologie die zich bewezen heeft.²⁴ Ook in het projectmanagement geldt dat de rechtspraak het niet alleen kan. Alle belanghebbenden, degenen die informatie insturen en/of ontvangen, moeten effectief bij de ontwikkeling betrokken zijn.²⁵ Een project duurt altijd langer dan van tevoren gedacht. Projecten voor digitaal indienen in Italië en bij het Europees Gerechtshof namen beide ongeveer vijftien jaar in beslag, van het initiatief tot aan verplichtstelling van digitaal indienen. Er was veel tijd nodig om te experimenteren en de systemen en de processen aan te passen op de nieuwe werkwijzen.

Om te zorgen dat de IT een eerlijk proces garandeert moeten er binnen de rechtspraak en in de IT, en vooral in de projecten, mensen zijn die kennis van rechtspraakprocessen paren aan kennis van IT-ontwikkeling. Het is gebruikelijk om IT-ontwikkeling te besturen in programma's en projecten. Dat zijn allebei tijdelijke organisaties. Bij innovatie in primaire processen zijn deze organisatievormen niet voldoende. Er is permanente verandering nodig, en die vereist andere sturing. De les hier is een vraag: hoe zorgt de rechtspraak voor een eerlijk digitaal proces?

Een paar lessen bij wijze van samenvatting

1. Er is bij digitalisering in het recht steeds meer aandacht voor de interactie met de gebruikers/rechtzoekenden.
2. Betere toegang tot het recht is niet alleen maar betere toegang tot de rechtspraak zelf.
3. Het kan voor betere toegang tot het recht verkieslijk zijn om een nieuw digitaal proces of zelfs een hele nieuwe digitale rechtsgang te ontwerpen.
4. Een harde les voor de Rechtspraak van het Canadese Civil Resolution Tribunal: als de Rechtspraak zelf niet snel genoeg voldoende digitaliseert, kan de regering besluiten tot een digitale nieuwe rechtsgang.
5. Gebruikers, dat wil zeggen rechtzoekenden en rechtspraakmedewerkers, zijn bij de ontwikkeling van rechtspraak-IT cruciaal voor goed werkende technologie.
6. Beroepsorganisaties hebben er niet altijd belang bij dat rechtzoekenden zelf betere toegang tot het recht krijgen.
7. Bij crises zoals de COVID-19-pandemie kan digitaal werken gewoon doorgaan.
8. Digitale informatie is onontbeerlijk voor consistente rechtspraak en om de rechtspraak te verbeteren. Documenten, als tekst of op papier, zijn nog geen digitale informatie.
9. Er zijn nog weinig voorbeelden van kunstmatige intelligentie die zich in de rechtspraak heeft bewezen.
10. Hoe kan de rechtspraak op zo'n manier bestuurd worden dat dit innovatie bevordert en voor een eerlijk digitaal proces zorgt? Is een Supreme Court-model zoals in de Verenigde Staten of Slovenië daar geschikter voor dan andere modellen?

²⁴ De Blok e.a. 2014.

²⁵ CEPEJ 2016.